

[Einer Jensen.]

dig staar paa Lovforslaget af 1925—26 om Oprettelse af fælles Krisekasser, der jo forudsætter, at Stats- og Kommunitetsskuddene maa forøges, og den ekstraordinære Hjælp genindføres. Jeg fik ikke Svar paa dette Spørgsmaal. Jeg forudsætter, at det ærede Medlem, naar han nu faar Ordet, giver os Svar herpaa.

Det ærede Medlem gjorde saa opmærksom paa, at et af de Omraader, hvor Pristallet ikke var gaaet ned, var Skatter og Kontingenter. Men det er meget forstaaeligt, at denne Gruppe ikke er gaaet ned, idet Loven af 1. Juli 1927 jo har medført en Kontingentforhøjelse til Arbejdsløshedskasserne paa ca. 25 Kr. aarlig pr. Arbejdsløshedskassemedlem. Man kan naturligvis ikke faa Pristallet for denne Gruppe til at gaa ned, naar man paalægger Arbejderne større og større Kontingentbyrder.

Det ærede Medlem omtalte videre Lovforslaget af 1926 og spurgte, om vi stadig vilde opretholde det, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det ærede Medlem tørstede efter at faa dette Lovforslag at se igen her i Folketinget. Jeg kan ikke forstaa Nytten af det, thi den Gang vilde det ærede Medlem jo ikke være med til at støtte det, og jeg tør vel ikke forvente, at han er naaet til en anden Overbevisning nu.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han maatte kræve, at vi klart og tydeligt gav til Kende, om vi agtede at opfylde de Løfter, vi havde givet før Valget. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har jo ved en tidligere Lejlighed sagt, at vi havde aldeles ingen Løfter givet, og jeg forstaa derfor ikke, at man nu kan begynde at tale om, at vi skulde opfylde Løfterne, thi det at opfylde Løfter betinger dog, at man har afgivet Løfter. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der jo dagligt lever i Stue sammen, skulde tale med hinanden om, hvem det er der har afgivet Løfter og ikke holdt dem.

Det, vi har tilsigtet med dette Lovforslag, er at komme de arbejdsløse, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, og de arbejdsløse, som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne i Øjeblikket, til Hjælp. Loven er begrænset, det er altsaa en Kriselov. Paa samme Maade som de Konservative møder med Kriselovforslag for Landbruget, møder vi her med et Kriselovforslag, der tilsigter at holde de arbejdsløse borte fra Fattigvæsenet, og jeg beklager endnu en Gang, at det ikke har været muligt at naa til Enighed i Udvalget om et Forslag; men jeg føjer til, at det er

ikke fra Flertallets Side, det har manglet paa Villighed, vi har i alle Maader strakt os for at naa til Enighed om et Forslag.

Jeg vil fortsat anbefale, at man vedtager det foreliggende Lovforslag.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det, der er fremført her i Eftermiddagens Løb.

Overfor den højtærede Justitsminister, som gav den Oplysning, at alt var forholdsvis roligt paa Gaden i Nakskov, skal jeg kun sige, at det er ikke dér, det har været galt efter min Opfattelse og efter, hvad Morgenbladene har meddelt. Den højtærede Justitsminister meddelte senere, at der vil komme en Undersøgelse vedrørende, hvad der er sket i Raadhussalen. Det er den Undersøgelse, vi venter; og naar den foreligger, kan der blive Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, hvad der dér er foregaaet. Jeg vilde have takket den højtærede Justitsminister, hvis han herfra havde udtalt, at Regeringen med Myndighed vilde gaa ind for at opretholde Ro og Orden, saaledes at Kommunalbestyrelserne ikke blev hindret i at udøve deres frie Selvbestemmelseret, og jeg beklager, at den højtærede Justitsminister ikke herfra udtalte noget saadant, dels til Betyggelse for de rolige og besindige Borgere her i Landet, dels til Advarsel for dem, der ubesindigt giver sig i Lag med noget, som de ikke skulde gøre; det er jo heldigvis kun en ganske faatallig Del af Befolkningen, der her er Tale om.

Overfor den højtærede Socialminister skal jeg fatte mig ganske kort. Den højtærede Minister har jo opfattet mig som halvt lyrisk og halvt demagogisk; naar jeg saa samtidig hørte, at den højtærede Socialminister forventede, at jeg skulde have læst videre i Dr. Brandes' Kronik dér, hvor Rosen til den højtærede Socialminister kommer, saa vil jeg kun sige, at det vilde jeg ikke saa gerne, fordi jeg ikke var sikker paa, til hvilken Kategori Ministeren vilde henhøre det: til det halvt lyriske eller det halvt demagogiske, saa det skulde jeg nok afholde mig fra at gøre.

Den højtærede Socialminister lod helt ukendt med Forholdene i Nakskov og henstillede til os ikke at svække Regeringen ved at spekulere i Uro. Det er ogsaa min Opfattelse, at vi ikke skal spekulere i den Uro, der er indenfor Samfundet i Øjeblikket; men Uroen kommer ikke fra os, den kommer fra Kredse, som føler sig skuffet over de Resultater, Regeringen hidtil har kunnet fremvise paa Baggrund af de Løfter, der blev givet forud for Valget.